

vibdt de kunne, bruges til Paneel, men hvorvibdt de kunne bruges dertil, vil intet Menneſte kunne ſige, førend de ere tagne fra hinanden; jeg tvivler ikke om, at det viſnok vil forholde ſig paa ſamme Maade med de allerfleſte af de Poſter, ſom her ere anførte. Jeg kan derfor ikke ſkjonne andet, end at netop den Poſt, ſom den ærede Rigsdagsmand oplæſte, taler imod at gjøre Arbeidet til Gjenſtand for Licitation.

ſcherning: Jeg troer dog, at det nok lod ſig gjøre alligevel, men jeg ſkal indrømme, at det er mindre væſentligt her paa dette Sted, da det ikke er den vigtigſte Poſt. Naar det kun var den Poſt, hvorom der var Tale, var det maaffee nok ſaa rigtigt, for at Tillægsbevillingen kunde komme igjennem, og alſaa Regniſtabet komme til at ligge klarere for Reviſionen, at opgive dette Punkt; men den anden Poſt, hvorom der er Spørgsmaal, er vigtigere. Det kan ogsaa gjerne være, at man volig kunde opgive den; men ſaa maatte denne Sag nøiere drøftes, og Miniſterens Betragtning af den komme til at ſtaae klarere for os, end den gjør idetmindſte i dette Dieblil. Den ærede Miniſter ſiger, at naar man vil have ſaadanne Begater — det er Legatet fra Madame Diempfer, hvorom der er Tale — maa man holde over, at Giverens udtalte Duffe bliver fulgt. Hvem er det nu, ſom ikke har gjort det? Det er den polytechniſke Skole. Den har faaet denne Capital i ſin Tid med et udtalt Duffe om ſammes Anvendelſe; den har lagt den til ſin Reſervecapital og ikke anvendt den i Overeensſtemmeſe med det fremſatte Duffe, men har ladet Kongerigets Finanſer uden videre udrede hvert Aar betydelige Midler til Anſkaffelſen af Instrumenter o. ſ. v. Alſaa har den polytechniſke Skole iſtebetfor at benytte Legatet i Overeensſtemmeſe med Giverindens Duffe og derved naturligtviis spare Finanſerne Udgifter, lagt den hen til ſin Reſervecapital og benyttet

Midlerne aldeles efter egen Skjonſomhed, og uden at man engang har ſeet ſaameget, ſom at Regjeringen har været opmærkſom paa, at diſſe 1000 Rd. befaandt ſig under Reſervefonden. Derpaa er den polytechniſke Skole kommen og har begjært betydelige Ombygninger, om hvis Nødvendighed der, idetmindſte i den Udſtrækning, var meget ſtor Tvivl; men den har endelig formaaet Regjeringen og ſaa igjen Bevillingemhyndigheden til at gaae ind derpaa ved at ſige: det kan bygges for vor Reſervecapital; den er 20,000 Rd., og hvad der vil blive at tilſkyde, er ikke meget betydeligt. Det er man da gaaet ind paa. Man har nu faaet bygget, og der er gaaet, ſaavidt jeg ſkjonner, en Deel til udover de 20,000 Rd., og ſaa kommer man paa engang og ſiger: vi have reent glemt, at vi have eiet i Reſervefonden 1000 Rd., der ſkulde benyttes til Instrumenter, og ſom nu ere indbefattede i Bygningsſummen; nu vilſe vi lade Sorø Akademi betale en Deel af Bygningen, for at vi kunne beholde diſſe 1000 Rd. i Reſervefonden, og man paaflyder, at det er for at opfylde Giverindens Duffe om deres Anvendelſe til Modeller, Instrumenter o. ſ. v. Det er en Fremſærd, der ikke bør taales. Det har ikke Noget at betyde, om vi iaar lade de 1000 Rd. paſſere paa denne Maade eller ikke; thi de vilſe nok blive erindrede til næſte Aar og alſaa afdragne i den polytechniſke Skoles Budget. Iſald den polytechniſke Skole nogenſinde mere forlanger Mere til Instrumenter, vilſe jo under enhver Omſtændighed diſſe 1000 Rd. forſt maatte rykke i Marken; den vil ikke kunne faae et nok ſaa ſimpelt Instrument, førend de tuſinde Rigsdaler forſt ere brugte. Det gjør ſaaledes ikke Noget; den polytechniſke Skole ſkal ikke paa denne Maade paany ſlippe til at faae en opſparet Reſervefond; den ſkal ikke paany gjennem diſſe tuſinde Rigsdaler blive en juridiſk Perſon; vi have haft Beſværlighed nok med den i denne Egenſkab.